

~~Ostrava~~ [Hlučín]

SOSAÁK no 5

SLAPOTY ODERSKÝCH SLABOCHŮ A (JEJICH) KAMARÁDŮ

S čelokenem
za hranice
všechních
bdělý dnů

TOTO ČÍSLO
VYŠLA PLO
V ÚNORU 75

NA ZAČÁTEK SNAD JEN TO:

Má holá planina, zimou dnes zpustčená, v ledovém zrcadle
vidím svou tvář; tvá vesna odkvetla, narcisy zdošená,
i pýcha léta ztratila už zář a nyní nadešel bouřlivý zimy čas,
a ty se ukryváš do pláště chudého ...

SPENSER (Balvan)

KDO JE KAMARÁD

Sesedla se parta nad lahvičkou vína,
každý svoji moudrost přihodil si rád,
jedna pusa přitom nezůstala líná,
téma bylo vzletné: Kdo je kamarád.

Ten, kdo sčítane, když je to nejvíc třeba,
umí pomoci a neokáže lhát,
kdo se rozdělí o poslední kus chleba,
věří a vytrvá, to je kamarád.

Když pak dohodli se takto jedním hlasem,
každý hned své skutky odhaloval rád,
skutky, které nevybledly ani časem
a dokazovaly, kdo je kamarád.

Když se vynulvili nad poslední sklenkou,
kdo dal láhev k dobru zapomněli. Snad.
Tak se vytráceli s dušičkou spíš tenkou,
na vrchního čekal jeden. Kamarád?

JOHNY - Praha

Než člověk za něco stojí, je už svým pomníkem.

REMARQUE

Představte si to ticho, kdyby lidé říkali
jen to co vědí.

K. ČAPEK
(Houla) (v.)

00000

1.

0

Pomalé, lehké st mívání a sních vrazíci pod uzavřenými
podrážkami. Větrem hlazená cesta, zachytávající se o
křoví a mlčíci kmeny nahých stromů, těší se v opuště-
ných zákrutech s přílnavým dechem kopeč a oblohy.

Tulák se nechá vést a ona se poddá.

T. O. VRŠAVA

Stála v ohybu lesní cesty maskovaná větvemi sarků
a klanouy maliníku.

Kdysi sloužila jako úkryt lesním dělníkům a dřevorub-
cům před nepočasím. Pak už jen trampům v nouzi, kteří v ní
přespávali a nedali na ni dopustit.

Obyčejná bouda, pouhý domeček o rozměrech 2 x 3 metry,
pohitý károu. Uvnitř tři palandy, komínka a svícen přibitý
na zeď.

Naše osada jí dokonale znala, vždyť nejednou jsme v ní
přespali, dobře skrytí před nečasem.

Komínka sálala příjemné teplo, svíčka podpořovala rej
ohladaých stípů po stěnách a čaj chutnal jako nikde jinde
na světě. Děšť bubnovala po terpapíru a vítr se pokoušel
dostat dovnitř skulinkou v okenici.

Ale pak začali dřevorubku navštěvovat takytrampové.
Nechávali po sobě nepořádek, nenaštípali znovu dřevo, které
večer spálili, kamínkům ulomili dvířka a zničili věšák
z k minku sarku.

Jednou jsem šel okolo a z dřevorubky jen hromada trá-
mů a prken. Hajný dodržel své slovo a nechal jí zbourat. Ne-
měl rád nepořádek v lese kolem boudy, který tam po sobě ne-
chávali ti kovbojičkové.

Když pak ale bude takový vandál, převlečený za trampa
promoučený na kázi a zsravý jako rampouch, snad si vzpomene,
že by se mohl křít zrovna v té už neexistující dřevorubce.

RANČER - T.O. Westman

S T I S K R U K Y

Podej mi ruku a já ti vysvětlím, mladý muži,
jak se brousí nářadí a kácení stromy,
jak se suší seno a pálejí cihly,
jak se chrání život a rozmnožuje štěstí.
Nechceš?

To tedy budeš mít ruku do smrti tvarohovou.

MAJKA

Oooooo

OO GANČÁK DAŠ...o..o

Nejvhodnější druh terby pro nošení maršálkové hole je bezesporu ueska.

Je to opravdu skvěle vybavený autosampink: za mírný poplatek je možno vypůjčit si i pravé kaneny k ohništi.

"Blíž k přírodě!" zvolal a obsadil v autobusu místo u okna.

Přilite plný ideálů.

Měl tak rád přírodu, že raději nejezdil ven, aby nezválel trávu. Ooprhovali civilizací natolik, že otvírali konzervy pěstním klínes.

K R Á S A

Nabral jsem z očí plný esus
hloubky zasypal hvězdami jako
rozinkami a opekli nad ohněm
a rozřezal na kmeni, pak jsme
až do rána pojídali.

MAJKA

ANEKDOTA:

Dorazili k brodu, svlékli kanady a Jack vytřeštil oči: "Teda Buýšku, ty máš ale špinavý nohy!"

Buýšek: "Nejdřív se podívej na svojej!"

Jack hrdě: "No jo, já jezdím ale vo deset let dýl než ty!"

Uvědomit si prostor!

Nežbytek všeho, že nikde není hranice. Vynořit se a být z oblohy, ze slunce, měsíce, letících mračen.

Být jedno s nimi!

WALT WHITMAN - ZPĚV RADOSTI

TO KDYŽ EŠTĚ VYCHÁZEL TRAMP

TRAMPSKÁ DEMOKRACIE

Dějiny trampingu byly již napsány. Góza Včelička definoval trampingu rovnici: 10 % romanitky + 90 % dřiny = 100 % svobody. Vedou se různé spory a diskuse o výhodnosti trampingu, o organizaci, o tábornících a každá strana zastává svůj názor a tluče na svůj buben.

Vše přehlásuje mocný hlas polnice těch, kteří by rádi viděli anebo z trampů chtěli udělat kovbojičky, lidi bez zásad a morálky. Proti trampům již Kubát hlásal kruciáty, byli honěni po lesích podle hesla, hubte trampy, bydlí v lese, ale vše marně. Koncem týdne na nádražích i konečných stanicích vidíte hlušky a party, které opovrhujíce protivěnovstvím, jdou tam, kam je táhne srdce.

Nás nikdo nevyhubí....., to plémě nevyhyně, lze říci s Jiráskem. Dobrá, ale proč? Co je tak přitažlivého na trampingu? Příroda? Hospoda? Volnost a určitá anonymita? Nesmysl! Pár metrů od vesnice nelze přece mluvit o divočině, ani o vzdálené ruce zákona a pořádku!

Když, chceme-li opravdu porozumět "trampujícím", musíme na vše jinak. Zásadně. Zorganizujte trampingu a máte po něm. Proč? Máme dnes skauty, táborníky, turisty. Znáš mnoho trampů a jsem jeden z těch, kteří ze svoje lesní znalosti a lásky k přírodě vědí právě tyto organizace, které nám Velký duch pro blaho dalších a potřebných zachováti ráčíž.

Jenže! Věk má háček, skoro hák, a to je zákonitý vývoj lidského individua, které přes všechna božská přání mocných od věků bude vědy a zůstane individualistou. Zdá se to sice paradoxní v rozporu s kamarádkými osadami a partami, které jsou jedinou organizační složkou trampů, ale právě tento paradox je tím médiem, kolem něhož se trampí seskupují a jež jedině je zárukou pravé demokratické svobody trampů.

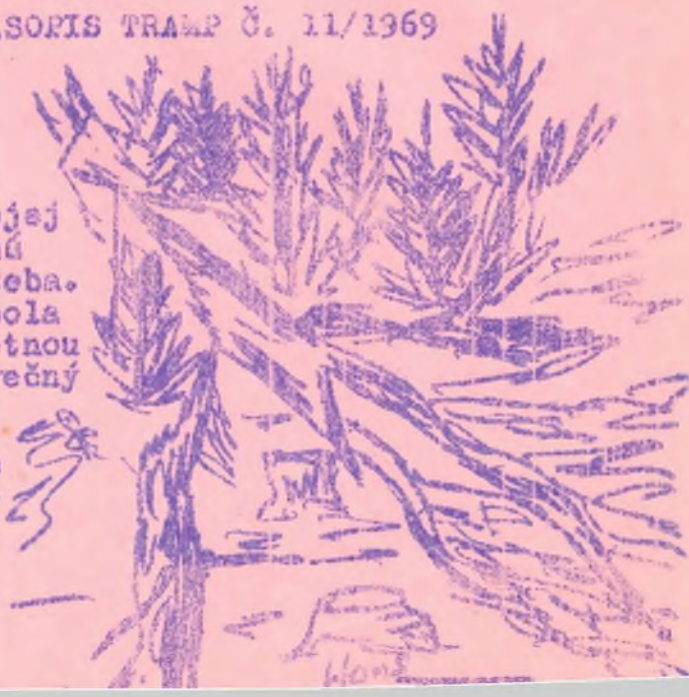
ČASOPIS TRAMP Č. 11/1969

VĚČNÝ KAMARÁT

Som malý pred tebou, j v tvojej tieni. Tvoj dych vryl do mna večný jar. Vyrástol som s tebou a pre teba.

Živil si moj ohník, keď mi bola zima. Skryl si ma v tieni pred letnou pálsavou. A preto ťa milujem, Ty večný kamarát L E S.

LORD - T. O. Rowers
Košice

HOULOVÁ SETKÁNÍ

tentokrát s francouzským prokletým básníkem J. A. RIMBAUDEM
a s JOHNEM STEINBECKEM.

YERUŠEŇÍ - J. A. Rimbaud

Ze modrých večerů si vyjdu po pěšině,
lehtám obilím se brouzdat svěží travou;
a zasněn ucítím, jak vítr na mýtině
má bude kroužití nad rozduchanou hlavou!

Mi slova neřeku a nepomyšlím na nic,
však budu mítí duši v lasece otevřenou;
Jak cikán půjdu dlouhé, dlouho podél hranic
v nezmírné přírodě - šťasten s ní jak s ženou.

J. A. RIMBAUD - francouzský básník, který napeal své vynikající dílo poměrně brzo - od 15 do 19 let. A znáte jeho nádhernou, dvacetipětí slokovou básen "Opilý koráb"?

..... v jejích očích jsem poznával něco, co jsem později poznával znovu a znovu ve všech částech Ameriky - žhavou touhu odejít, vyrazit, dát se na cestu kamkoli, jenom pryč s kteréhokoliv místa. Klidně vyprávěli o své touze jednoho dne se někam vypravit, toulat se volně a nespoutaně, se směrem k něčemu, ale směrem od něčeho.

JOHN STEINBECK - "Toulky s Charleym". Další Steinbeckovy t a i á o k é k n i h y : "Na plechárně - Sladký čtvrtek", "Toulavý autobus", "O myších a lidech", "Neznámemu bohu". Ale rozhodně stojí za přečtení i ostatní jeho díla: "Hrozny hněvu", "Bitva", "Nebeské pastviny" nebo "Pohár zlata" - (život Henryho Morgana). Nezeváháte!!

HOULA

KOLJEVNÁ Noc

Stalo se 18. ledna roku pětasedmdesát uprostřed brdských lesů v campu Meskenon před zraky 47 trampů za hvězdnaté noci.

Je půl osmé večer. Kamarád Žebroca přichází s pochodní k hradi. Klobouky dolů, vzdejme čest ohni a brdské hymně (píseň Zlaté dno), zahráné po úvodní básni. Před půlkruhovým amfiteátre stojí hlavní postava večera - Joe Indián, kouzelník a hypnotizér se severních Čech, t.č. v Příbrami. Stojí vedle svého bráchy, oba ve stepsonch, oba trampíři a výborčí kamarádi. Představují je "brdákům", zároveň se ujímá své funkce ohnivce Burdik z Tábora a osada Lišáci z Dobříše hraje pár písniček. Než kouzelníkovi rozmrazou prsty a připraví si věci.

A pak to začalo. Triky s přetýkací, spojování kroužků ve sklenici, stroj na děláni peněz a účtů, provaz stojící ve vzduchu jako, Joeův brácha snázející ústy vejce, žátek snázející vejce, stále plná sklenice, toulavé karty a ještě pár dalších "kouzel". Mezi tím se ovšem i hrálo, zpívalo a povíjelo. Nejlépe hráli Dobříšáci, Johnny /jehož znáte ze stránek Šonáka/ zazpíval své písně a přidal pár úryvků z knihy J.R. Piska, Jack z Postok předvedl pantomimu "Tulák" a "Rybář", kytary vzali i T. O. Mavran, Hygieník a Zdenka se skučko.

To byla půlka programu. Ta druhá se ukázala ještě lepší a z zajímavější. Začíná pravá magie.

Joe Indián usedá na lavici, z každé strany jeden kamarád ho drží ze ruku a hmatá tep. Teď-a čocoměřiči hřesí. Na 3 minuty a 38 vteřin se podařilo Joevizestavit vlastní tep. Po vzoru indiánských joginů.

Druhý bod - hledá se někdo, kdo se umí soustředit. Přichází Sam Indián z T. O. Fort Sill. Usedá na lavici, dívá se do ohně, ruce u hlavy. Kouzelník do něj mluví "přestáváš cítit, tělo ti dřevní, jen ruce se mohou pohybovat - ale ty nesnějí." Po chvíli sugesce rozkáz "Vstaň". Sam se namáhá, trhá tělem, ale na nohy se nezvedne. Odčarování, Sam se udiveně dívá na sebe a na Jose. Podobně dopadl Voko, jehož sugesce zbavila na chvíli paměti a nevěděl ani, jak se jmenuje.

A program letí dál. "Vražda" je vlastně hra s přenášením myšlenek. Joe odchází do lesa s kontrolorem (aby se nešidil). Na campu zatím naznačuje jeden z nás bodnutí nožem do kamaráda na libovolné místo. Pak je náš ukryt a šaroděj zavolá. Bere si někoho, kdo ví o noži a říká "vezmi me za ruku, já půjdu kolem kruhu a ty budeš v myšlenkách říkat "dopředu - dozadu - taďy - ještě krok" apod. Děje se tak - a jako zázrakem, Joe se zastavuje, couvá, hledá nás. Je úplné ticho. Přichází na místo, kde náš letí pod kládou a s pomocí vůdceva mozku a myšlenek její opravdu nachází. Sejně se děje o chvíli později s určením vraha, zavražděného a místa bodnutí. - Vůdce dělal pokaždé někdo jiný - většinou nevěřící Tomášové, kteří se ohtě- li přesvědčit.

Jako zakončení produkce byla hypnóza. Kdo chtěl, nechal se stranou v lese uspat do hypnotického spánku. Pak byli přivedeni k ohni a začala sranda. Kouřili z propisovaček (a jak labužnický), pili voďu a silně se jí opili, jezdili v autě, osekávali klády, zpívali, telefonovali s klackem v ruce a schovali se pod "češtník" - větev, když po dešti nebylo ani památky. No a po probuzení nevěděli samozřejmě absolutně nic.

To už byla jedna hodina. Kouzelník uklidil pomůcky, Poutník a Žebroun naladili kytary a začali. Hráli a hráli, vedle se utvořila skupinka kolem Jose Indiána, toužící aspoň něco pochopit. A tak povídal o černé i bílé magii, hypnóze a dalších věcech - do 4 ráno. To ještě pořád se u ohně hrálo a zpívalo, snad prý až do šesti. Ale to většina z nás už spala.

Tolik jsem chtěl povědět o Kouzelné noci na Brdech. Kdo nevěří, nemusí. Ale v létě snad bude další - a tam prý bude Joe létat na koberci. Pozor - to není vtip.

HOULA

PŘEKVAPENÍ

Čekal jsem nějaké překvapení, když jsem se vracel večer do boudy, a napadlo mě takové nejpříjemnější, takže jsem se s ním pro jistotu předem začal vyrovnávat a hned jsem si zkoušel sesumírovat, jako to pak budu kamarádům vyprávět, jak jsem okamžitě postřehl, že u boudy a v ní někdo byl, že nejdříve jsem to poznal podle skleničky, která nebyla na pařezu u potoka, kde jsem si ji naposledy zapametoval, ale někdo ji hodil do trávy, že kas klacku, který jsem promyšleně opřel o vrátka, ten už prostě nebyl, ale že i kdybych neudělal takové opatření, že to bylo nejnadanější poznat podle toho, že mi zmizelo tele, což bych líčil náramně zábavně, protože brát to moc vážně, tak bych z toho měl strašně velkou hlavu, ale pak mě napadlo, že tohle by nemuselo být to překvapení, neboť mně by vlastně úplně stačilo přijít na boudu a uvidět táboráček, okolo něj kamarády, kteří konečně dorazili, a já bych jim mohl vyprávět co všechno mě napadlo, a už si nemusel povídat kdovíkolikátý den jen sám se sebou, a protože jsem už byl u konce cesty, nastavil jsem uší, potilou a zvysoke našlapoval, až jsem se najednou ocitl před boudou, úplně a zcela tichou, takže mi bylo jasné, že práce jenom nějaké překvapení vyšlo, totiž že jsem zase sám.

JOHNY

INDIÁN

Na vrcholu bílých skal
Mustang a indián
Čelenka z orlích per
a oči hledí do dálky
Mramorová socha
Velebnost vytesaná do
obzoru
uprostřed prerie a nebe
Věrný
Statečný
Pak člověk objevil Ameriku
a plakal dojetím
Jaká velikost!
Slzy oschly

Někdo křikl první rozkaz
Vojenský krok a pod ním
v prachu
zůstala ležet
velikost člověka
i velikost objevu
Prý ve jménu nebe!
Prý ve jménu civilizace!
Prý ve jménu pokroku!
Nic zvláštního se nestalo
Zmizelo jen pár milionů
LIII!

KOŽENDA

PŘÍBĚH

"Tramp a brečí", řek sem mu a moje oči škráceli tam někde uvnitř a já musel proto furt smekat fakt, moc dobře mi nebylo z toho, jak sem tak bezradně hleděl na skorobrášku Freda. Ale přece nezečnu u té jeho postele, bílé jak křídla nějakého anděla, bulit.

Kousl sem se do pysku a zkoušel sem se smát. "Frede, ty kluku jedna, che, dyk to nic není, za týden, nebo za dva..." "A taky za sto let", skočil mi do řeči Fred, "ale to už budu mít, Hanku, plnou pusy hlíny, to už mi potom můžeš kecat tyhle ty bajky o uzdravení tam u nás za městem, tam řvi ty svoje nesmysly do myrty a macešek... Rozumíš, Hanku!"

"Rozumíš, rozumíš", křičel sem v sobě a dusil věty, které bych jinak pověděl, v krku. Byl sem téma větěma úplně podušný. Pliv sem si do kapesníku a říkám: "Frede, až přijedeš domů, tak doděláme ten totem (dusím se), taky ohniště upravit. Potlach připravíme (krk mám celý zachrahlaný těmahle nesmyslma), zpívat tam budeš, Frede a taky..."

"Hanku!"

"Co, Frede?"

Oči mám podlité a není to krev.

"Hanku, odejdi, rychle, běž!"

Dvaře, kolika dvařmi sem už odcházel, ale nikdy ne takhle. "Hanku", slyším ještě za sebou klapat Fredyho zuby: "To má těle můžeš dát Harymu."

HANS

TVOJA TULÁČKA DUŠA

Vynáraš sa z večernej hmly a náhliš sa zaslatenou cestou kdesi do neznáma.

Si unavený. Celý život si šiel. Liezol si po drsných a gradných skalách, škríbal sa po ostrých a končitých kame-
noch, chtiac sa dostať až na vrchol. Penáral si sa do zá-
vratných zostupov cez prekážky, ktoré sa ti mihali bokom
ako splašené stádo, ale na konci, na poslednú arzu sa ozva-
la tá známa túžba.

Kto zráta kilometre, ktoré si prebehal po asfaltoch roz-
pálených slnkom a vyleštených dažďom?

Flahočič sa za svojimi ideálmi ako poľovnícky pes sa zve-
rou, ktorú nemožno dosiahnuť. Ako karavanár sa siliš na ces-
te za vytúženou oázou tam doľu na obzore a nikdy nevykročíš
zo svojej nekonečnej púšte.

Zatrptnutý, zlomený a zaslatený vzdávaš sa pretekov a
hádžeš sa na zem. Za sebou máš trosky svojich snov a zruca-
niny vadašných zámkov. Želáš si skončiť ten pochybný beh, vabú-
riť sa proti tým rafinovaným mukám, púšť ten neriešiteľný
uzol svojej životnej púte.

Keď však tvoja duša počuje hlas nekonečných dialok, predsa
sa zdvihneš...

O DŘEVĚNÉHO ŠOSAKA

Vzhľadom k tomu, že sa nám nepodařilo najstít uspořádá-
ní "Setkání u ohrady", na němž měly být vyhlášeny výsledky
literární soutěže nazvané "O DŘEVĚNÉHO ŠOSAKA", činíme tak
nyní. Podrobnou analýzu a rozborom některých prací se bude-
me zabývat v příštím čísle, kde rovněž otiskujeme vítězné
práce.

Porote, v níž měla rozhodující slovo opravdová znalkyně
literatury, přítelkyně našeho časopisu - BOŽKA, rozhodla takto:

V básních:

1. místo LANY /bez názvu/
2. místo JOHNY /Bajka/
2. místo HOULA /Jam session
s V. H. /
3. místo KČŽENDA /Šťastný
děšť/

V próze:

1. JOHNY /Recept/
2. HOULA /V pravé poledne/
3. PAPERSEK /Čekání/

ODPOVĚĎ

Ptáš se mne, táto
a v zápětí
Tvé oči už nechtějí znát
Ptáš se mne svou němou řečí
proč odcházím
proč s každým návratem
se ztrácím v nedohlednu
Ptáš se mne
a před odpovědí
utíkáš

Pověz
Proč jsou lidé
co s velkými slovy
mísí míru svého lhostejna
chtíc tak upevnit
panelák svého já
Ty víš
proč ti lidé
v odkoukané touze býti velkými
násilně mrazí zbytky tepla
ve svém nitru
stydíce se předem za to
že by mohlo být odhaleno

Nebyl už^{ne} náhodou vynalezen stroj
co jím budou měřit sílu nenávisti
a lásky
Pak otevřou nové ústavy
pro tupce, milence, tuláky a vrahy
pro všechny ty
kdo překročili práh
třinácté komnaty

Ptáš se sám sebe, táto
Ptáš se, proč ta tvá
kdysi rozumná holka
přechází s rozčuchanými vlasy
proč už se ti nepodívá do očí
a skrývá záblesky divokých ohňů
Proč si zpívá, jen když ví
že ji neslyšíš
A proč - ji vracející se
odpovídáš vždy jen na chraptivý pozdrav
Směješ se, táto?!

Ooooo

Lejdy

Dneska tu mám pro vás píseň "ŠEST STRUN".
 Písničky slova i hudbu napsal muzikar ostravské osady Westman
 - TERMIT.

ŠOSÁK

1. Kytara má čítá šest strun, šest akordů umím na ni hrát
 však vůbec mi nevadí, že mi to neladí,
 hlavně, když si s ní zaspívám,
 hlavně, když si s ní zaspívám.
2. Večer, když měsíce jas na mne svítí, hrábnu do svých šesti
 strun.
 Ty jak se rozumí, tak celou noc zní,
 nápěv písní veselých,
 nápěv písní veselých.
3. K ránu, když táborák zhasíná, utičme i svých šest rozavejch
 strun.
 Parta se zvedá, kdyždý si hledá
 místo, kde by spočinul,
 místo, kde by spočinul.
4. Poslední píseň sobě zpívám, poslední z šesti, které znám.
 Jeden den končí, druhý začíná, kolem mne už všechno usíná,
 jeden den končí, druhý začíná, kolem mne už všechno usíná,
 kolem už všechno spí.

1. Kytara má čítá šest strun, šest akordů umím na ni hrát

šak vůbec mi nevadí, že mi to neladí, hlavně, když si s ní zaspívám,

hlavně, když si s ní zaspívám

Neptej se, co může tvá země udělat pro tebe, ale
co můžeš udělat ty pro svou zemi.

J.F. KENNEDY /Houla/

OD OSADNÍCH TOTEMŮ

T.O. Tuláci z Lipan si
pochvaluje otiskování no-
vých trampských písní.

T.O. Slaboši děkuje (fakt
mož) T.O. Jezdci, T.S. Bertí-
kovi, T.O. Vršava, T.S. Fre-
dovi Flokovi, T.O. Samotář,
T.S. Pedrovi, T.S. Emanovi,
T.O. Fort Hazard, T.O. Tu-
láci Lipany, Tuláci Otroko-
vice, Tuláci Stará Ves,
T.S. Kožendě, Bobovi, Papre-
kovi, Houlovi, T.O. Kolonie,
Starý Javran, T.O. Maniwaki,
Westman, mescalero, Černé
slance, Black Tornádo a všem
ostatním za přání do Nového
roku.

V turnaji ve stolním tenise,
který uspořádala T.O. West-
man, zvítězila pořadající
osada před T.O. Slaboši.
V jednotlivcích byl první
Slaboch Belly.

KNÍŽKA CO STOJÍ ZA TO

F. Hettman - Sága pušek,
seker a las. Jsou to pověsti,
povídky a písničky z Ameri-
ky; oddělené do čtyř témat
- Západ, Východ, Průmyslové
období, Jih. Vydal Albatros.

HOULA

CITÁT NA KONEC

TO JE BYSTRÝ CHLAPÍK, KTERÝ VÍ, ŽEHO NEDOVEDE.

SI SILVAN (Rančer)

PERÁLNÍ POEZIE

Do Šosáka napiš denně
dojde nám to zaručeně,
A kdyby to nedošlo,
cenzurou to neprošlo.

Se Šosákem žijeme,
se Šosákem učíme.
Neumřeme na polštáři,
nám se v pekie
dobře daří.

HOULA

RESERVĚ PRO MĚ (ŠOSÁKA)

Díky všemkým co pos-
lali nějakou tu známku
či bobří kůži (1 bobří
kůže = 1 Kčs) na počtov-
né. Jinak ostatním co to
nevědí - jedno číslo sto-
jí tři šedesátihaléřové
známky.

A všem ostatním:
Pište, pište fest a moc
a hodně. Přišete o všem
a taky můžete kreslit.
Případné kresby zasílejte
kreslené tuží na co nej-
jemnějším papíře.

AHOJ SOSÁK